

ИЗВЕСТИЯ НА БЪЛГАРСКОТО ГЕОГРАФСКО ДРУЖЕСТВО JOURNAL OF THE BULGARIAN GEOGRAPHICAL SOCIETY

web-site: www.geography.bg e-mail: journal.bgs@geography.bg

Професор Тянко Йорданов – живот и творчество Professor Tyanko Yordanov – Life and Creativity

Александра Равначка, Гергана Методиева

Национален институт по геофизика, геодезия и география - Българска академия на науките (НИГГТ-БАН),
Департамент География, секция „Икономическа и социална география“,
1113 гр. София, България, ул. „Акад. Г. Бончев“ бл. 3

Aleksandra Ravnachka, Gergana Metodieva

National Institute of Geophysics, Geodesy and Geography – Bulgarian Academy of Sciences (NIGGG-BAS),
Department of Geography, Section of Economic and Social Geography,
1113 Sofia, Bulgaria, Acad. G. Bonchev str., bl. 3

ABSTRACT

Key words:

Tyanko Yordanov,
economic geography, teaching,
contribution

The paper is dedicated to the works of Prof. Tyanko Yordanov (1914 - 2003) - a prominent Bulgarian geographer, longtime lecturer and established researcher in the field of economic geography. Tyanko Yordanov left a lasting trace in geographical sciences with his numerous studies related to agriculture, economic regionalization of Bulgaria, problems of world economy, research in the field of local history, as well as teaching activity. Along with that, Prof. Tyanko Yordanov will remain in the history of Bulgarian geography as one of the co-founders and hosts of the popular “Atlas” Television show.

Снимка 1. Проф. Тянко Колев Йорданов (1914 - 2003).
Източник: Дончев и Кръстев (1975).

Picture 1. Prof. Tyanko Kolev Yordanov (1914 - 2003).
Source: Donchev and Krastev (1975).

Увод

Целта на настоящата работа е да се обобщат и анализира информацията от различни източници за живота, преподавателската, научноизследователската и обществената дейност на проф. Тянко Йорданов, както и неговите заслуги за развитието на географската наука. Проучването е част от изпълнението на проект „Бележити български географи на XX век“, целящ представянето на безспорните приноси на учените за развитието на географията. Проектът е посветен на 70-годишнината от развитието на географските изследвания в Българската академия на науките.

Проф. Тянко Йорданов е един от бележитите учени, взел активно участие в дейността на Географския институт.

Житейски път

Тянко Йорданов е роден в с. Славяново (област Хасково) на 16.08.1914 г. Той израства в семейство, занимаващо се предимно със земеделие, което формира по-късно и неговия интерес към изследване на тенденциите на развитие и проблемите в селското стопанство. През 1933 г. завършва гимназия в Хасково, а през 1937 г. – Софийския университет „Св. Климент Охридски“, специалност География (Дончев и Кръстев, 1975). Посещава лекциите на проф. Анастас Иширков, проф. Жеко Радев и други географи, изучава с голям интерес техните трудове, които в още по-голяма степен затвърждават

любовта му към географията. През ученическите и студентските си години непрекъснато търси възможности за обогатяване на географските, историческите и икономическите си познания.

След завършване на образованието си, в продължение на десет години, Тярко Йорданов работи като учител в Търговската гимназия в град Стара Загора, в Пловдивския учителски институт и в Трета мъжка гимназия в гр. София (сега 18 средно училище „Уилям Гладстон“, София) (Кръстев и Дончев, 1985). През всичките тези години той е всеотдаен преподавател, с неизчерпаем интерес към историята и географията. Извършва множество пътувания в страната, които обогатяват неговите знанията. През този период публикува и първите си научни трудове в областта на краезнанието.

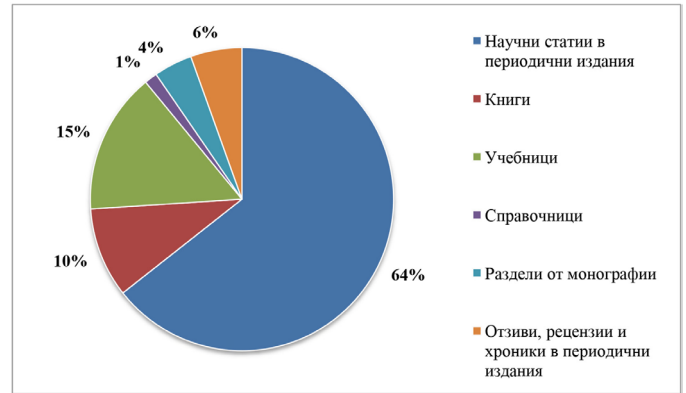
Научната и преподавателската си дейност във висши учебни заведения Тярко Йорданов започва през 1947 г., когато постъпва на работа като асистент в Търговската академия в Свищов (сега Стопанска Академия „Димитър А. Ценов“) на проф. Анастас Бешков. През 1948 г. след проведен конкурс, е назначен за асистент в СУ „Св. Климент Охридски“, специалност География, а през 1949 г. постъпва на работа в Стопанския факултет на СУ „Св. Климент Охридски“ като редовен доцент. Силно ерудиран, със значителни географски и обществени познания, той спечелва любовта на своите студенти и уважението на колегите си. През 1956 г. Тярко Йорданов е избран за професор по икономическа география във Висшия икономически институт (сега Университет за национално и световно стопанство, София), където в продължение на приблизително четири десетилетия преподава икономическа география, обяснява взаимовръзката и взаимоотношенията между природата и обществото на студентите, които го слушат с голямо внимание и интерес (Кръстев и Дончев, 1985).

От 1960 г. проф. Йорданов започва работа в Географския институт на БАН. На по-късен етап е назначен и за ръководител на секция Икономическа география.

Научна и научноизследователска дейност

Научната дейност на проф. Тярко Йорданов е разнообразна в тематично отношение. Той пътува много в страната и Света, извършва теренни проучвания и придобива информация, и знания, които намират отражение в неговото творчество. Той публикува самостоятелно и в съавторство голям брой статии и студии (около 47 на брой), и книги (7 на брой), посветени на различни научни направления. Автор е на раздели от монографии (3 на брой), на справочници, на учебници, както и на отзиви и рецензии на публикации. Трудовете му са основно публикувани в географските периодични издания (Фиг. 1). По голяма част от тях са в списанието „Проблеми на географията“, следвани от тези в поредицата „Известия на Българското географски дружество“ и „Известия на Географския институт“, сп. Обучението по география“ „Проблеми на НР България“ и други.

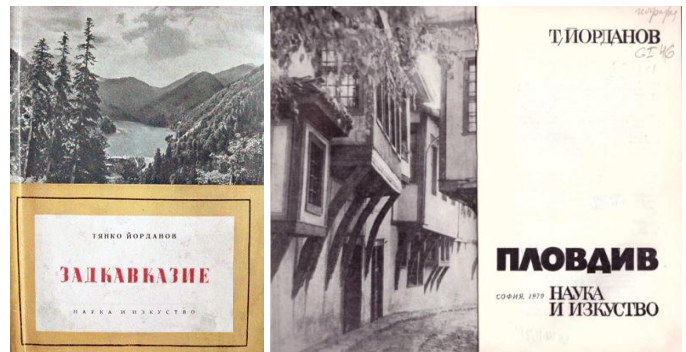
С творчеството си, проф. Йорданов е един от българските географи с принос за развитието на краезнанието в страната (Стефанов, 2008). Първите му разработки са изцяло в областта на поселищните географски проучвания. Част от тях публикува още по време на преподавателската си дейност в училище през периода 1937-1947 г. Интересни в това направление са: „Село Княз Борисово, Харманлийско. Принос към поселищно-географските изследвания на Тракия“ (1939 г.) и „Град Кратово. Принос към поселищно-географските про-

Фигура 1. Структура на творчеството на проф. Тярко Йорданов по вид на изданията. Забележка: Структурата е съставена на базата на библиографията към настоящата работа.

Figure 1. Structure of the creativity of Prof. Tyanko Jordanov by types of editions.

учвания на Македония“ (1942 г.). В тях той разглежда особеностите на местните обекти, произхода и развитието на населението и селищата и тяхното стопанско развитие. На по-късен етап отново се връща към тези проблеми и на базата на дългогодишни проучвания публикува „Загкавказие“ (1960) (Сн. 2), „Пловдив“ (1970) (Сн. 3) и „История на град Хасково от древността до 1912 г.“ (1995).

Снимки 2-3. Корици на книгите „Загкавказие“ и „Пловдив“ на Т. Йорданов.

Pictures 2-3. Front covers of the books "Zadkavkazie" and "Plovdiv" by T. Jordanov.

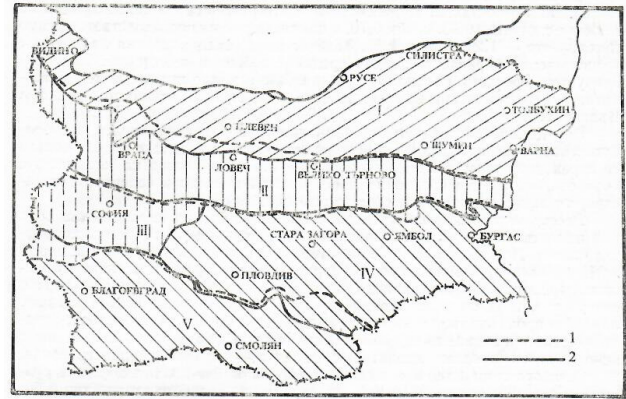
Книгата „Пловдив“ представлява задълбочено географско изследване на гр. Пловдив. В нея той разглежда и анализира влиянието на географските фактори за формирането и развитието на града, териториалното му устройство, особеностите на населението и развитието на стопанството. Любомир Динев характеризира книгата като „стопанско географска характеристика на втората столица на България“ (Йорданов, 1970).

Проф. Тярко Йорданов оставя трайни следи в географската наука със задълбочените си научни разработки по проблемите на селското стопанство. Резултатите от дългогодишната му работа в тази област намират отражение в над 20 публикации. Те се основават на резултати от множество пътувания и теренни проучвания. Сред по-значителните му статии и студии са: „Икономическо географско проучване на крайградските селскостопански зони в България и използване на балансовия метод“ (1964), „Основни проблеми и съвременни направления в географията на селското стопанство в България“ (1971), „Използване на сравнителния метод при изучаване географията на селското стопанство на България (1966), „Главни изменения

в географското разпространение на лозарството в България и влиянието им върху икономическата му ефективност“ (1976), „Икономикогеографски проблеми на селското стопанство в Пазарджишко-Пловдивското поле и оградните му земи“ (1963), „Изкуственото напояване в България“ (1955), „Фактори за формирането и показатели за разкриването на селскостопанските зони в България“ (1980) и други. В тях авторът разкрива закономерностите и тенденциите на развитие на българското селско стопанство на национално и регионално ниво, анализира проблемите в отрасъла от различни аспекти и разглежда факторите за неговото развитие с помощта на различни подходи и методи (статистически, балансов, системен, сравнителен, и аналитичен). В изследванията си проф. Тянка Йорданов прави стопански комплексни оценки на природните условия, анализира връзката между природните условия, вида земеделска култура и обема на производство, определя границите на селскостопанските зони на развитие, представя съществуващите териториални диспропорции и предлага предложения за изменения в географското разпространение на различни култури (Фиг. 2).

Важен принос в проучванията са методологичните въпроси свързани с изследването на селското стопанство от икономико-географска гледна точка. Според проф. Тянка Йорданов при изследване на географията на селското стопанските отрасли на различни териториални равнища е необходимо да се използва многофакторния анализ, „при който се отчита влиянието на комплекс от природни, социално-икономически, агротехнически и други фактори“ (Йорданов, 1992).

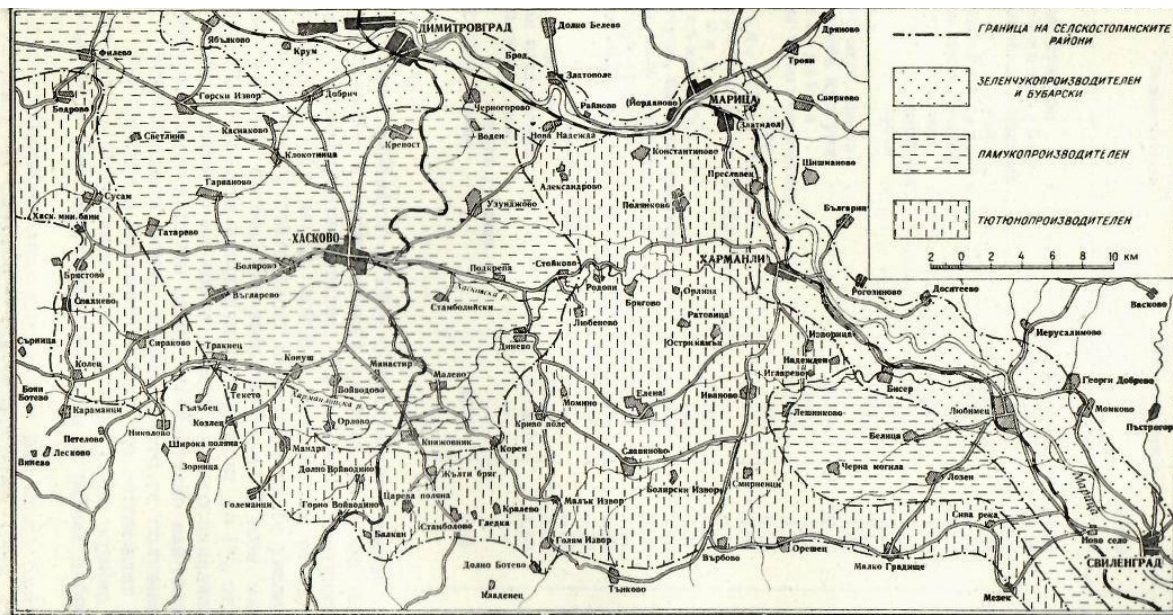
В публикациите си „Влияние на природните условия и ресурси върху специализацията на селското стопанство в Родопите“ (1983), „За зоналността в географското разпространение на селското стопанство в Пазарджишко-Пловдивското поле и оградните му земи“ (1965) и други, проф. Тянка Йорданов използва различни методи и показатели за разкриване на териториалния обхват на земеделските зони

Фигура 2. Граници на физикогеографските области и на селскостопанските зони. Източник: Йорданов, Т. (1980).

Figure 2. Boundaries of physio-geographical areas and agricultural areas. Source: Yordanov, T. (1980).

и тяхната специализация (Кръстев и Дончев, 1985). Според автора „[...] закономерностите за развитието, отрасловата структура, географското разпространение, икономическата, социалната и екологическата ефективност на селското стопанство могат да бъдат разкрити само чрез приложението на системния, многофакторния анализ“ (Йорданов, 1983). Интерес представлява и публикацията му в съавторство с В. Велев „Селскостопански проблеми в средния и източния дял на източно Родопското предпланинско стъпало и съседната част от долината на р. Марица“ (1959), в която автора подробно изследва и прави стопанска комплексна оценка на природните условия за развитието на растениевъдството, установява проблемите, характеризира отрасловата структура на отрасъла и определя три селскостопански микрорайона в Източно родопското предпланинско стъпало: зеленчукопроизводителен и бубарски, памукопроизводителен, и тютюнопроизводителен (Фиг. 3). Това микрорайонирание, авторът прави като отчита

Фигура 3. Селскостопански микрорайони в средния и източния дял в Източно родопското предпланинско стъпало и съседната част на долината на р. Марица. Източник: Йорданов и Велев (1959).

Figure 3. Agricultural micro-regions in the middle and eastern part of the Eastern Rhodopi Mountains and the adjacent part of the valley of the Maritza River. Source: Yordanov and Velev (1959).

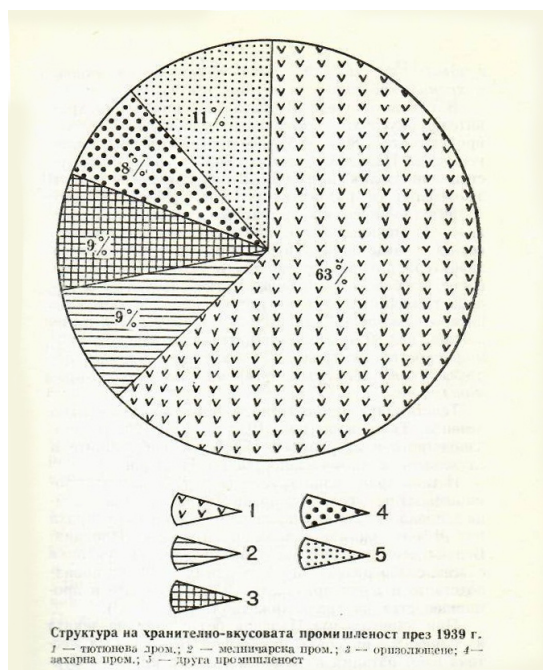
влиятието както на природните условия, така и на икономическите фактори.

Освен родното селско стопанство, той изследва и тенденциите на развитие на земеделието в световен мащаб, като отново се опитва да установи териториалните особености на отрасъла и да класифицира страните по отделни показатели („География на обработваемата земя в Света и нейното използване, 1984; „Мястото на Америка в световното производство на зърнени храни“, 1992).

Много важни са изследванията и приносите на проф. Тялко Йорданов в областта на икономическото райониране на страната - въпрос актуален и до днес. Той заедно с Анастас Бешков и Христо Маринов смята, че до този етап на развитие „не е направено икономическо райониране на страната, и че съществуващата схема на административно-териториални единици (области и околии) не съвпада и не би могла да съвпада с икономическите райони“ (Стойчев, 2018). През 1954 г. проф. Тялко Йорданов предлага нова схема за иконом-географско райониране, според която страната е разделена на пет района - Северозападен, Североизточен, Югозападен, Маришко-Родопски и Югоизточен (Петров, 2016). Той „приема, че икономическият район е териториална производствено-потребителска и социална система и е подсистема в националната система от подобен род“ (Дончев и Кръстев, 1975). Тялко Йорданов е един от привържениците на тезата за привеждане в съответствие на административните и икономическите териториални единици. Той мотивира своите виждания за районирането на базата на изследвания в регионален аспект – в Южен централен район. На базата на тях той обосновава необходимостта от изменения в административния обхват на района във връзка със съответствието му с икономическите граници и подчертава връзката между аграрно-промишлените комплекси и икономическия микрорайон (Кръстев и Дончев, 1985). След дълбочини дългогодишни изследвания през 1964 г., той синтезира резултатите от тях в публикациите „Проблеми на икономическото райониране“ и „Икономическо райониране на България“, в които разкрива своите идеи и принципи за районирането на страната, за взаимовръзката между природните, икономическите, демографските и други елементи в отделните икономически райони и под райони (Дончев и Кръстев, 1975).

Част от научното творчество на проф. Тялко Йорданов е свързано с проучване на тенденциите и проблемите на националното и световно стопанството, в частност на промишлеността. В статиите „За суровинната база на българен текстилната промишленост“ (1959), „Опит за функционална класификация на промишлеността в Пловдив“ (1970), „Опит за стопанско географска класификация на страните по степен на енергоснабденост“ (1969) и други, той детайлно и всеобхватно разкрива особеностите и проблемите на промишлеността (Фиг. 4). В тях той умело използва както традиционните методи - сравнителен, картографски, балансов, така и взаимствани от други науки методи, с помощта на които разкрива тенденциите за развитие на отделните отрасли, техните специфики, установява различията в степента на влияние на отделните фактори върху отраслите, количествените и качествените разлики между отделните производства и прави предложения с оглед по-ефективното им функциониране.

Проф. Тялко Йорданов смята, че „Комплексният характер на закономерностите, които изследва икономическата география, налага да се използват някои от достиженията и

Фигура 4. Структура на хранително-вкусовата промишленост през 1939. (Йорданов, 1970).

Figure 4. Structure of the food industry in 1939. (Yordanov, 1970).

на икономическите науки [...]“ (Йорданов, 1968). Като един от важните приноси на проф. Тялко Йорданов може да определим въвеждането и използването на синтетичния показател „условно топливо“ при изследването и оценката на енергетиката в икономическата география, с помощта на който се получава най-цялостна картина за енергийната система, за ресурсите и се разкриват различията в енергийния потенциал на страните и районите. Тялко Йорданов използва показателя заедно с други методи като графична корелация и разход на енергия в голям брой публикации, представящи резултатите от изследванията на българското и световно стопанство („За енергоемкостта на националния доход в европейските страни“ (1989) и „Главни изменения в енергийния баланс на социалистическите страни в Европа (без СССР)“ (1988)).

Необходимо е да се отбележи и участието на проф. Тялко Йорданов в създаването на две колективни монографии, издадени от Географския институт на БАН: География на България от 1961 г. (том 2 „Икономическа география“) и „География на България“ от 1981 г. (том 2 „Икономическа география: Население, селища, стопански отрасли“). В тях той самостоятелно и в съавторство пише по проблемите на селското стопанство, като в монографията „География на България“ (1981) разглежда и въпроса за интегралните форми на териториалната организация на отрасъла.

Значими елементи в творчеството на проф. Тялко Йорданов се откриват и в изследвания за теоретичните основи на икономическата география и педагогиката. Публикациите му са насочени към проблеми, свързани със съдържанието на учебния материал и учебните програми по география. Той прави предложения за съвременяване на учебния материал, посочва необходимостта от увеличаването на часовете по география в основното и средното образование и от по-добра подготовка на педагозите. В редица свои публикации той посочва и обосновава необходимостта от използването

на нови методи и подходи при извършване на географските изследвания.

Необходимо е да се отбележи, че проф. Тялко Йорданов работи и по въпроси в областта на историята (по-конкретно тези, които са насочени към произхода на прабългарите), и в сферата на топонимията на географските обекти. Той публикува редица работи в тези две области. В публикацията „За влиянието на Кубратовите българи върху топонимията на средната и източната част на Балканския полуостров“ (2000) той разглежда и посочва необходимостта от изучаване на топонимията в географията, тъй като това ще позволи на учениците и студентите да разширят и задълбочат познанията си.

Всички публикации, студии и книги на проф. Тялко Йорданов са богати на илюстративен материал, което се дължи на интереса и познанията му към картографията. Той участва в създаването на голям брой карти в издания през 1973 г. „Атлас на Народна Република България“ (Кръстев и Дончев, 1985).

Проф. Тялко Йорданов отделя голямо внимание на редактирането и рецензирането на голям брой публикации. Той е бил главен редактор и член на редакционната колегия на редица периодични издания: „Известия на Българското географско дружество“, „Известия на Географския институт при БАН“, и по-късно на сп. „Проблеми на географията“, сп. „География“ и други. Проф. Тялко Йорданов участва не само в създаването на карти, но и в редколегията на „Атлас на Народна Република България“. Бил е заместник-председател на Българското географско дружество.

Педагогическа дейност

В продължение на повече от три десетилетия проф. Тялко Йорданов преподава география. Първоначално в три училища, а в последствие във висши учебни заведения. Той преподава с голям интерес и завладява със знанията си по география ученици и студенти. Любовта му към преподавателската дейност и студентите са в основата за участието му в съавторство в написването на учебници и учебни помагала, съдържащи много информация, карти и анализи. По-голяма част от тях са предназначени към студентите от висшите учебни заведения. В тематично отношение, съдържанието на учебниците е насочено към икономическата география на страните, обогатено с теоретична част и богат фактологичен материал. Неговата педагогическа дейност се изразява и в ръководството и подготовката на не малък брой докторанти, и изготвянето на рецензии на дипломни работи на студенти.

Научно-популярна дейност

Едновременно с научната и преподавателската работа, проф. Тялко Йорданов се посвещава и на широка обществена дейност, с която допринася за популяризирането на географската наука. Той е един от основателите и водещите на телевизионното предаване „Атлас“, излъчено за първи път по Българската национална телевизия (БНТ) на 06.10.1968 г. (Сн. 4). Той е водещ на предаването в продължение на близо две десетилетия – 17 години. Излъчваните филми с географски пътешествия той допълва с кратки и интересни разкази (Владев, 2018). Многото му пътувания по Света са в основата на богатите му географски и исторически знания. По спомени на редица зрители, „Атлас“ е било едно от най-

гледаните предавания на БНТ, което се е дължало не само на интересните и добре подготвени материали, а и на личното обаяние на проф. Тялко Йорданов. Несъмнено той е бил един от най-добрите популяризатори на географията.

Снимка 4. Проф. Тялко Йорданов (вдясно) в компанията на Ясен Антоф (по средата), Симеон Идакиев (вляво) и колеги от БНТ. Източник: личен архив на Симеон Идакиев.

Picture 4. Prof. Tyanko Yordanov (on the right) with Yassen Antov (in the middle), Simeon Idakiev (on the left) and colleagues from the Bulgarian National Television (BNT). Source: Simeon Idakiev's personal archive.

Заключение

Публикациите на проф. Тялко Йорданов са предимно на български език. Повечето от тях са самостоятелни – около 74 % от цялото творчество. В съавторство са предимно учебниците и учебните помагала. Той анализира и изследва проблемите в дълбочина, на различни териториални равнища, прави оценки и обосновава предложения за изменения, използвайки разнообразен изследователски инструментариум. Проф. Тялко Йорданов обосновава важната роля както на природните условия и ресурси, така и на икономическите фактори за развитието на селското стопанство и промишлеността. Той заема важно място в популяризирането на географската наука, чрез дългогодишната си преподавателска дейност и като водещ на телевизионното предаване Атлас.

Проф. Тялко Йорданов остава голямо по обем и значимост творчество в различни области на знанието. Установени са седемдесет и три публикации (в т.ч. статии, студии, книги, справочни издания, учебници, отзиви и рецензии), публикувани в периода 1939–2000 г. Известните на авторите са представени в Библиографията на настоящата статия.

Благодарности

Авторите изказват своята благодарност на г-н Симеон Идакиев за предоставения снимков материал в настоящата публикация.

Библиография

- Йорданов, Т. 1939. Село Княз Борисово, Харманлийско. Принос към поселищно-географските изследвания на Тракия. – Архив за поселищно проучвания, година II, кн. 1, Култура, С., с. 73–91.
- Йорданов, Т. 1942. Град Кратово. Принос към поселищно-географските

- проучвания на Македония“. - Известия на Българско Географско дружество, Печатница Култура, С., с. 112-136.
- Йорданов, Т. 1949. Памукпроизводството в България. - Географски преглед, кн. 4-5.
- Йорданов, Т. и Мишев, К. (Състав и ред.). 1952. Беседи по икономическа география на народните демокрации в Азия: (НР Китай, НР Корея, НР Монголия, ДР Виетнам). София, Наука и изкуство, 64 с.
- Йорданов, Т. 1953. Идеино-политическото възпитание при обучението по икономическа география на капиталистическите страни. - Известия на Българско Географско дружество, 1, ДИ Наука и изкуство, С., с. 201-235.
- Йорданов, Т. 1954. Чл. -кор. проф. Анастас Бешков, лауреат на Димитровска награда. Хроника. - Известия на Географския институт, 2, БАН, С., с. 174-178.
- Генчев, В., И. Пенков, Т. Йорданов. 1955. България нашата родина. Географска Христоматия. Изд. Народна просвета, София, 538 с.
- Йорданов, Т. 1955. Изкуственото напояване в България“. Изд. Наука и изкуство, С., 130 с.
- Йорданов, Т., Хр. Маринов. 1955. Икономическа география на капиталистическите страни : Учебник за студенти от икономически институт, Наука и изкуство, София, 428 с.
- Йорданов, Т. В. Велев. 1956. Тракийска низина. Изд. Наука и изкуство, С., 227 с.
- Бешков, А., Т. Йорданов, Хр. Маринов и Д. Брадистилов. 1957. Някои критични бележки върху статията „По въпроса за районирането на България“ от Б. Иванов. - Известия на географски институт, 3, БАН, С., с. 128-131.
- Йорданов, Т., Хр. Маринов. 1958. Икономическа география на светския съюз и страните с народна демокрация. Учебник, с. 426 с.
- Йорданов, Т. 1959. По някои въпроси на памукпроизводството в България. - В: Сборник в чест на академик Анастас Стоянов Бешков, С., с. 213-233.
- Йорданов, Т., В. Велев. 1959. Селскостопански проблеми в средния и източния дял на Източнородопското предпланинско стъпало и съседната част от долината на р. Марица. - Известия на Географския институт, 4, БАН, С., с. 109-142.
- Йорданов, Т. 1959. За суровинната база на вълнотекстилната промишленост. - Известие на българското географско дружество, 2, Изд. Наука и изкуство, С., с. 141-149.
- Йорданов, Т. 1960. Закавказие. Изд. Наука и изкуство, С., 185 с.
- Йорданов, Т., Е. Ковачева. 1960. Икономическа география на НРБ. Учебник за III курс на Икономическите техникуми и II курс на другите техникуми. Изд. Народна просвета, С., 211 с.
- Йорданов, Т., Хр. Маринов. 1960. Икономическа география на капиталистическите страни. Учебник. Изд. Наука и изкуство С., 435 с.
- Йорданов, Т., Д. Чумичев. 1961. Селското стопанство. В: География на България, том 2 – Икономическа география (Редактори: А. Бешков и Е. Валеv). Географски институт на БАН, 570 с.
- Йорданов, Т., Хр. Маринов. 1963. Икономическа география на Светския съюз и страните с народна демокрация. Учебник. Изд. Наука и изкуство С., 256 с.
- Йорданов, Т. 1963. Икономгеографски проблеми на селското стопанство в Пазарджишко-Пловдивското поле и оградните му земи. - Известия на Географския институт, 7, БАН, С., с. 94-182.
- Йорданов, Т. 1964. Икономгеографско проучване на крайградските селскостопански зони в България и използването на балансовия метод. - Проблеми на географията, НРБ, с. 161-176.
- Йорданов, Т. 1964. За по трайни знания при обучението по география. (Критика на действащата учебна програма по география на България в X кл. на общообр. трудово-полит. у-ща и рецензия за учебника на И. Пенков, М. Гловня и Т. Христов „География на България“, Уч. за X кл. С., 1962. - Известия на българското географско дружество, 4, Изд. Наука и изкуство, С., с. 107-124.
- Йорданов, Т., Х. Маринов. 1964. Икономическо райониране на България. – Проблеми на географията, НРБ, 1, с. 211-224.
- Йорданов, Т. 1965. За зоналността в географското разпространение на селското стопанство в Пазарджишко-Пловдивското поле и оградните му земи. - Известия на Географския институт, С., 9, с. 149-188.
- Йорданов, Т., Х. Маринов. 1965. Кратък курс по икономическа география на страните. Висш икономически институт Карл Маркс, С., 211 с.
- Йорданов, Т. 1966. Използване на сравнителния метод при изучаване географията на селското стопанство на България. - Известия на българското географско дружество, 6. Изд. Наука и изкуство, С., с. 121-131.
- Йорданов, Т., Х. Маринов. 1967. Икономическа география. Учебник за студенти от висшите икономически институти. ДИ Варна, 450 с.
- Йорданов, Т. 1968. Използване на синтетичния (комплексен) показател условно топливо в икономическата география. - Известия на българското географско дружество, 8. Изд. Наука и изкуство, С., с. 149-169.
- Йорданов, Т. 1969. Заслугите на Константин Иречек за географското изследване на България. - Известия на географския институт, 12, БАН, С., с. 235-247.
- Йорданов, Т. 1969. Опит за стопанско географска класификация на страните по степен на енергоснабденост. - Известия на българското географско дружество, 9. Изд. Наука и изкуство, С., с. 121-137.
- Йорданов, Т. 1970. Пловдив. Изд. Наука и изкуство, С., 180 с.
- Йорданов, Т. 1970. Опит за функционална класификация на промишлеността в Пловдив. - Известия на Географския институт, 14, БАН, С., с. 243-258.
- Йорданов, Т. 1971. Основни проблеми и съвременни направления в географията на селското стопанство в България. – Известия на българско географско дружество, 10, Изд. Наука и изкуство, С., с. 161-174.
- Йорданов, Т., Хр. Маринов, Сл. Славеv. 1971. Икономическа география. Учебник за студенти от висшите икономически институти, Варна, с. 580.
- Йорданов, Т. 1972. Опит за стопанскогеографска класификация на страните по степен на снабденост със стомана. - Известия на българското географско дружество, 12, с. 105-123.
- Йорданов, Т., Д. Василев, Х. Тишков, Н. Мичев, Цв. Михайлов, Св. Кираджиев. 1975. Австралия и Океания. Политико-икономически справочник. Изд. Партиздат: С., 231 с.
- Йорданов, Т. 1975. Влияние на валежите през вегетационния период върху средните добиви от някои земеделски култури в Източния Горнотракийски под район. - Проблеми на географията, БАН, С. том.1, кн. 2, с. 34-49.
- Йорданов, Т. 1976. Главни изменения в географското разпространение на лозарството в България и влиянието им върху икономическата му ефективност“. - Проблеми на географията, том.2, кн. 3, БАН, С., с. 11-22.
- Йорданов, Т. 1978. Главни изменения в географското разпространение на слънчогледа и влиянието им върху икономическата ефективност от производството му. - Проблеми на географията, 3, БАН, С., с. 24-37.
- Йорданов, Т. 1979. Изменения в структурата на растениевъдството и влиянието им върху икономическата ефективност от използването на обработваемите земи в НРБългария. - Проблеми на географията, 3, БАН, С., с. 13-23.
- Йорданов, Т. 1980. Экономическая география зарубежных стран (Европа, Куба), Москва, 1978. Рецензии и отзиви. - Проблеми на географията, 2, С., с. 73-76.
- Йорданов, Т. 1980. Фактори за формирането и показатели за разкриването на селскостопанските зони в България. - Проблеми на географията, 3, С., с. 70-84.

- Йорданов, Т. 1980. Актуални проблеми на икономическата география на България. - Известия на българското географско сдружение, 7. Изд. Наука и изкуство, С., с. 29-44.
- Йорданов, Т. 1981. География на селското стопанство. В: География на България, том 2 – Икономическа география. Население, селища, стопански отрасли (Редактори: Т. Йорданов, П. Попов, Р. Найденова, Н. Мичев, Д. Дончев). Географски институт на БАН, 452 с.
- Йорданов, Т. 1981. Интегрални форми на териториална организация на селското стопанство. В: География на България, том 2 – Икономическа география. Население, селища, стопански отрасли (Редактори: Т. Йорданов, П. Попов, Р. Найденова, Н. Мичев, Д. Дончев). Географски институт на БАН, 452 с.
- Йорданов, Т. 1981. Дванадесетият конгрес на БКП и някои задачи на географските науки. - Проблеми на географията, 3, БАН, С., с. 3-10.
- Йорданов, Т. 1982. За същността на географските понятия „природни условия“ и „природни ресурси“. - Проблеми на географията, 1, С. с. 13-22.
- Йорданов Т., Сл. Слабев, Кр. Кръстев. 1982. Икономическа география, Варна, Георги Бакалов, с.282.
- Йорданов, Т. 1983. Иконом-географски проблеми на памукпроизводството“. - Проблеми на географията, 1, С., с.3-15.
- Йорданов, Т. 1983. Влияние на природните условия и ресурси върху специализацията на селското стопанство в Родопите. - Проблеми на географията, 3, С., с. 15-29.
- Йорданов, Т. 1984. География на обработваемата земя в света и нейното използване. - Проблеми на географията, 1, С., с. 10-22.
- Йорданов, Т. 1985. Главни изменения в географията на зърнопроизводството в България за 40 години социалистическо строителство. - Проблеми на географията, 1, С., с. 14-26.
- Йорданов, Т. 1987. Михаил В. Ломоносов и развитието на географията. - Проблеми на географията, 3, С., с. 51-61.
- Йорданов, Т. 1987. Опит за изследване териториалната структура на селското стопанство. Рецензии и отзиви. - Проблеми на географията, 1, С., с. 71.
- Йорданов Т. 1988. Главни изменения в енергийния баланс на социалистическите страни в Европа (без СССР). - Проблеми на географията, 3, С., с. 23-35.
- Йорданов Т. 1989. За енергоемкостта на националния доход в европейските страни. - Проблеми на географията, 2, С., с. 42-51.
- Йорданов Т. 1990. Опит за класификация на европейските страни по производство на зърнени храни. - Проблеми на географията, 3, С., с. 45-55.
- Йорданов, Т. 1991. За енергоемкостта на народното стопанство на България. - Проблеми на географията, 3, С., с. 3-16.
- Йорданов, Т. 1991. Главни изменения на енергийния баланс на България. - Проблеми на географията, 2, С., с. 3-14.
- Йорданов, Т. 1991. Главни тенденции в развитието на световната енергетика. – Обучението по география, 3, с.2-7.
- Йорданов, Т. 1992. Мястото на Америка в световното производство на зърнени храни. - Проблеми на географията, 3, С., с. 64-74.
- Йорданов, Т. 1993. Макрогеография на автомобилостроенето. – Обучението по география, 3, с. 27-34.
- Йорданов, Т. 1993. Интересна книга за селското стопанство на САЩ. Рецензии и отзиви - Проблеми на географията, 1, с. 75-78.
- Мичев, Н., Св. Кираджиев, Д. Дончев, Т. Йорданов. 1995. Развитие на изследванията на икономическата и социалната география в Географския институт. – В: Сборник Доклади „45 години Географски институт“, С., с.18-25.
- Йорданов, Т., Д. Аладжов, В. Гюзелев, В. Тонев, В. Добрев и др. История на град Хасково от древността до 1912 г. 1995. Т. Йорданов и др., УИ „Св. Климент Охридски“, С., 327 с.
- Йорданов, Т. 1996. Какви са по произход и откъде са дошли Аспаруховите българи. - Рудничар.
- Йорданов, Т. 1996. Памир през погледа на географа. – В: Памирските корени на древните българи, София.
- Йорданов, Т. 1998. География на производството и търговията със соя. – Обучението по география, 3, С., с. 33-39.
- Йорданов, Т. 2000. За влиянието на Кубратовите българи върху топонимията на средната и източната част на Балканския полуостров. - В: Сборник от доклади Международна научна сесия „50 години Географски институт на БАН“, С., с. 269-277.
- Йорданов, Т. 2000. География на добива на необработени диаманти. – Обучението по география, 3-4, С., с. 39-42.
- Jordanov, T., Weleff, W. 1950. Allgemeine physische Geographie : Für Klasse IV des Fremdsprachengymnasiums. Sofia: [Народна просвета], 114 p. 31.
- Jordanov, T., K. Mišev .1953. Asya halk demokrasili memleketlerinin iktisadi coğrafyasina dair konuşmalar . Bulgaristan komünist partisi yayınevi. 54 p.

Литература

- Владев, Д. 2018. Специфика на географските предавания в българската национална телевизия /1959 - 1995 г./ УИ „Епископ Константин Преславски“, Шумен, 212 с. https://www.researchgate.net/profile/Dimitar_Vladev/publication/330901096_UNIVERSITETS-KO_IZDATELSTVO_EPISKOP_KONSTANTIN_PRESLAVSKI/links/5c5aa103a6fdccb608ab0f07/UNIVERSITETS-KO-IZDATELSTVO-EPISKOP-KONSTANTIN-PRESLAVSKI.pdf (Достъпен на 08.04.2020).
- Дончев, Д., К. Кръстев. 1975. Професор Тярко Йорданов на шестдесет години. – Проблеми на географията, 3, Изд. БАН, С., с. 82-86.
- Йорданов, Т., В. Велев. 1959. Селскостопански проблеми в средния и източния дял на Източнородопското предпланинско стъпало и съседната част от долината на р. Марица. - Известия на Географския институт, 4, БАН, С., с. 109-142.
- Йорданов, Т. 1968. Използване на синтетичния (комплексен) показател условно топливо в икономическата география. - Известия на българското географско сдружение, 8. Изд. Наука и изкуство, С., с. 149-169.
- Йорданов, Т. 1970. Пловдив. Издателство Наука и изкуство, С., 180 с.
- Йорданов, Т. 1980. Фактори за формирането и показателите за разкриването на селскостопанските зони в България. - Проблеми на географията, 3, С., с. 70-84.
- Йорданов, Т. 1983. Влияние на природните условия и ресурси върху специализацията на селското стопанство в Родопите - Проблеми на географията, 3, С., с. 15-29.
- Йорданов, Т. 1992. Мястото на Америка в световното производство на зърнени храни. - Проблеми на географията, 3, С., с. 64-74.
- Кръстев, К., Д. Дончев. 1985. Професор Тярко Йорданов на седемдесет години. – Проблеми на географията, 1, С., с.73-76.
- Петров, К. 2016. Подходи към пространственото развитие и регионализирането на територията на България. – Геополитика, 5, С. <https://geopolitica.eu/2016/broi5-2016> (Достъпен на 04.04.2020).
- Стефанов, П. 2008. Приноси на българските географи за развитието на краезнанието. – География, 1, С., с. 13-20 <http://www.prokarstterra.bas.bg/geo21/2008/1-08/13-20.pdf> (Достъпен на 06.04.2020).
- Стойчев, К. 2018. Регионализирането на България: социалноикономическо развитие и геополитическа идентификация. – Публични политики. bg., 3, с. 21-43 <http://ejpp.eu/index.php/ejpp/article/viewFile/279/341> (Достъпен на 08.04.2020).